

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/228/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011917
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011917.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného W. X., o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 9PP/128/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.12.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného W. X., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom: W., Y. XXXX/XXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 5T/19/2014 podľa § 424 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov nepodmiennečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 25-28 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že správanie odsúdeného v ÚVTOS nebolo vždy na požadovanej úrovni. Úlohy vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu sa nejaví byť dôsledne splnená a to aj napriek konštatovaniu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu a odporučil jeho podmiennečné prepustenie, nakoľko sa dopustil vážneho disciplinárneho previnenia, a to v novembri 2019, keď nafúkal (požil alkohol).

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená a poukázal na to, že odsúdený nepreukázal polepšenie, bol viackrát odsúdený. Okresný súd pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného zohľadnil aj závažnosť jeho trestnej činnosti a pri zvažovaní, či bude resp. nebude po podmiennečnom prepustení schopný viesť riadny život, prihliadol aj na odsúdenia, ktoré má zahladené. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený je špeciálnym recidivistom, v minulosti bol opakovane odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví a trestný čin výtržníctva, ďalej za nebezpečné vyhrážanie a zároveň za rasovo motivovaný zločin. S poukazom na uvedené súd nie je toho názoru, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia v čase rozhodovania súdom o jeho žiadosti by bola dostatočná záruka vedenia riadneho života odsúdeným.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 24 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu aj bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.I. 30 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

V písomnom odôvodnení svojej sťažnosti odsúdený uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nezákonné a to vzhľadom na to, že splnil všetky podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je po prvýkrát vo výkone trestu. Skutky za ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody sa stali pred 8 rokmi. Okresný súd sa podľa jeho názoru vôbec nezaoberal jeho budúcnosťou, kedy má vytvorené všetky podmienky na vedenie riadneho života. Od roku 2012 do 13.08.2018, kedy nastúpil na výkon trestu riadne pracoval, nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti, stará sa o rodinu, s partnerkou vychovávajú ich maloletú dcéru. Po prepustení z výkonu trestu má zabezpečenú prácu a zabezpečené bývanie v mieste jeho trvalého bydliska. Má vytvorené všetky podmienky pre vedenie riadneho života. Záverom uviedol, že doposiaľ plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Navrhuje, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vyhovel jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uložením dlhšej skúšobnej doby aj za prípadného uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- odsúdený W. X. vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 5T/19/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 5To/47/2018, zo dňa 19.07.2018, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia-

- lehota podľa § 66 ods. 1. písm. b) Trestného zákona uplynula dňa 05.09.2020.

- predpokladaný koniec uloženého trestu má mať dňa 05.11.2021,

Sťažnostný súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nespĺnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie.

Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Nad rámec odôvodnenia k nespĺneniu prvej materiálnej podmienky okresným súdom, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne

odmeny nepreukázal polepšenie, nakoľko počas celého výkonu trestu odňatia slobody (od 13.08.2018 do 21.10.2020 - do rozhodnutia okresného súdu), teda počas viac ako dvoch rokov bol disciplinárne odmenený iba jedenkrát. Odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie (jedna disciplinárna odmena počas viac dvoch rokov výkonu trestu), len sa formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu, preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Sťažnostný súd teda nevzhladol progres, polepšenie v správaní odsúdeného. Úplne záverom k tejto podmienke na podmieničné prepustenie sťažnostný súd uvádza, že v prípade odsúdeného, na ktorého sa hľadá ako na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti, kde objektom sú základné práva a slobody predstavujúce najdôležitejšie hodnoty v demokratickej spoločnosti, ako je zdravie, na ktorých dôslednú ochranu, vrátane potenciálnych obetí, nesmie žiadny štát riadiaci sa princípmi materiálneho právneho štátu resignovať, mal mať odsúdený vynikajúce, ešte raz vynikajúce hodnotenie s niekoľkými odmenami, ktoré by sťažnostný súd bez akýchkoľvek pochybností presvedčili o tom, že splnil aj túto zákonnú podmienku. No nestalo sa tak.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmieničného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Sťažnostný súd zároveň opätovne poukazuje na špeciálnu recidívu odsúdeného vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti. Odsúdený síce má väčšinu zo záznamov v RT zahladených, avšak na tieto možno prihliadať ako na skutočnosti odôvodňujúce predpoklad vedenia riadneho života po výkone trestu. Navyše tieto skutočnosti svedčia o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Nič na tomto hodnotení nezmenilo ani skutočnosť, že je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieničného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmieničné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zároveň sťažnostný súd poukazuje aj na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá.

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmieničné prepustenie.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.